

ПЕНЧО СЛАВЕЙКОВ

ЖРЕЦ НА ЖИВОТА

chitanka.info

ЖРЕЦ НА ЖИВОТА^[0]

*Обикна ме живота — и ме сам
на волята си първожрец направи,
и възвиси ме той и ме постави
пред мряморний олтар на своя храм.*

*Аз тамо бдя. През моя поглед тих,
на тез, които идат пред олтаря
душата се таинствено разтваря,
като вратата на света светих.*

*И виждам ази всичко ясно в тях —
чета, което в тях е спотаено:
грехът на всяка мисъл съкровена,
и правдата на всякой грях.*

*И ден и нощ минават те край мен,
едната друга върволица сменя, —
тез с погледи горящи от съмнения,
онез за подвиг с погледа студен.*

*Едни без вяра, други с бесен жъд
за вяра — вяра и живот убили!
Дохождат тука те с последни сили
и от живота чакат своя съд.*

*И чакат те с приведени чела, —
и чакат те десницата на жреца
да прокълне или да свий венеца*

и увенчае техните дела.

*Но аз стоя и тих и мълчалив,
недвижно сложил на сърце десница —
вървят една по друга върволица
и пълнят храма с екот грохотлив.*

*Неволно се понякога ръка
протегне — воля висша я забира,
и словото на устните замира,
когато зина слово да река.*

*„Спри!“ — чувам глас да ми говори: — „Жрец
поставих аз да бди и съзерцава,
и дето други съдят — да венчава
на блага прошка с лавровий венец!“*

*Обикна ме живота и ме сам
на волята си първожрец направи...
Обикна ме — в смъртта да ме прослави,
и осмърти ме жив во своя храм!*

[0] В „Преди мълчанието“; датирано 7 май 1909 г., с посочено местонаписване — Варшава (там Славейков е бил на път за Москва). Може би това е стихотворението, за което в посоченото писмо до М. Белчева Славейков говори като за ода на Мицкевич — и като има пред вид Мицкевич, неговата роля в живота и литературата, Славейков свързва тия свои мисли с мисълта за собствената си роля на писател „жрец на живота“.

Четвъртият куплет в „Преди мълчанието“:

*Едни без вяра, диреци все бог,
убили други с вярата си бога, —
и земната си носящи тревога,
те чакат на живота съдът строг.*

Последните три куплета (от „Неволно се понякога ръка“) — в „Преди мълчанието“:

*Не знаят те, горки, живота сам
че съд не съди, ни отсъда дава,
на суетите техни за разправа
не е поставил жрец той в своя храм.*

*А тайната им — всичко онова,
което бог е вложил тям в душите,
и тайна то е и за тях самите
на явността да го предам в слова.*

*Обикна ме живота. Негов жрец
постави той да бди и съзерцава,
и дете други съдят — да венчава
на прошката със лавровий венец.*

2, 3 и 4 стих на втория от тия три куплета са поправени така:

*което той им е прочел в душите
и истината тайна за самите
тях, да изкаже явността в слова.*

Поправен е и първият стих на третия от тия куплети — така:

Жрец на живота, на истинността...

↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.